

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.469/2017/7.

A tanács tagjai: dr. Molnár Ambrus a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia előadó bíró, dr. Madarász Anna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Kalas Ügyvédi Iroda .; ügyintéző: dr. Kalas Géza ügyvéd)

Az alperes: alperes neve (alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Fejesné dr. Márton Zsuzsanna ügyvéd

A per tárgya: tagdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.III.20.087/2016/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Törvényszék P.20.816/2015/21.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
- A le nem rótt 311.400 (háromszáztizenegyezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes szövetség 1993-ban alakult azzal a céllal, hogy ellássa tagegyesületei érdekképviselését, érdekvédelmét és számukra szaktanácsot, valamint egyéb szolgáltatásokat nyújtson. A szövetség 2009-ben elfogadott alapszabálya szerint tagjai a küldöttközgyűlés által megállapított tagdíj fizetésére kötelesek [4. § 2. és 6.b) pont].
- [2] Az alperes horgász sportegyesület a felperes szövetségnek és 2009-től a Szövetségének is tagja.
- [3] Az alperes természetes személy tagjai évenként béléggel érvényesített horgászigazolvánnyal rendelkeznek, mely igazolja a szervezeti tagságukat. A bélégeket a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) bocsátja ki és a területi szövetségeken keresztül juttatja el az egyesületi tagokhoz. A felperes a hozzá érkező béléigénylések számából vont le következtetést a tagegyesületei - köztük az alperes - taglétszáma vonatkozásán. 2010. évtől kezdődően az alperes a

bélyegeket növekvő számban a Szövetségtől szerezte be, 2015. évtől a felperestől bélyeget nem igényelt. Az alperes által fizetett tagdíj ezzel összefüggően 2010-2014. évek között folyamatosan csökkenő tendenciát mutatott, 2015. évre pedig az alperes már egyáltalán nem fizetett tagdíjat a felperes részére.

- [4] A felperes 2015. április 7-én felhívta az alperest, hogy a MOHOSZ által kimutatott valós egyesületi taglétszám figyelembevételével rendezze a valós és a teljesített éves tagdíj különbözetéből eredő tartozását. Az alperes a felhívásnak nem tett eleget, ezért a felperes 2015. április 25-i küldöttközgyűlése határozatával utasította az elnökséget, hogy visszamenőlegesen érvényesítse a teljes elmaradt tagdíjkövetelést, egyidejűleg a küldöttközgyűlés arról is határozott, hogy az alperest kizárja a szövetségből.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes végleges keresetében a 2010-2015. évekre vonatkozó tagdíjmaradásból származó 3.114.000 forint és ebből 526.000 forint után 2011. január 1-től, 575.000 forint után 2012. január 1-től, 536.800 forint után 2013. január 1-től, 695.000 forint után 2014. január 1-től, 722.000 forint után 2015. január 1-től, 60.000 forint után 2015. június 26-tól számított törvényes késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [6] Álláspontja szerint az alperesnek joga volt a másik megyei szövetségbe is belépni, de ettől még a valós taglétszáma után a felperes szövetség felé fizetnie kellett a szövetségi tagdíjat, mivel teljes jogú tag volt, a többi tagegyesülettel azonos jogok illették, illetve azonos kötelezettségek terhelték és ugyanúgy igénybe vehette a felperes szolgáltatásait, mint a többi tagegyesület.
- [7] A felperes hivatkozott az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 62. § (3) bekezdés c) pontjára, valamint az alapszabály 4. § 2. pontjában foglaltakra. Rámutatott arra, hogy a Ptk. 204. § (1) bekezdésére figyelemmel kifejezett jogszabályi tiltó rendelkezés hiányában a tagdíjkövetelés bíróság előtt érvényesíthető. A fizetendő tagdíj összegét a küldöttközgyűlési határozatok állapították meg, mégpedig a tagegyesületek taglétszáma (horgász létszáma) alapján. Az alperes nem támadta meg a 2015. április 25-i küldöttközgyűlés határozatait.
- [8] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130. § (1) bekezdés f) pontja és 157. § a) pontja alapján a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint az egyesületi tagsági viszony olyan speciális jogviszony, amelyre nem alkalmazhatók a Ptk. szerződésre, szerződésszegésre vonatkozó rendelkezései. A Ptk. 61. § (8) bekezdése és a 2011. évi CLXXV. törvény (a továbbiakban: Civil tv.) 17. § (2) bekezdése nem a szervezet és a tagja közötti jogviszonyt szabályozza, nem ad jogalapot arra, hogy a szövetség tagdíjkövetelését a tagjaival szemben peres eljárásban érvényesítse.
- [9] A felperes a taglétszáma alapított tagdíjfizetési kötelezettséget csak az alapszabály 2015. április 25-i módosításával rendelte el. Az eredeti alapszabály 4. § 2. pontja és 6.b) pontja csak általánosságban tartalmazta a tagok tagdíjfizetési kötelezettségét. A MOHOSZ alapszabályának 4. § (2) bekezdés f) pontjában foglaltak szerint a tagszervezetek tagdíjfizetésének alapja a tagszervezetnél tagsági lap bélyeg alapján regisztrált horgászok száma. Az alperes ennek megfelelően a kötelezettségének az eladott és elszámolt MOHOSZ jegyek arányában minden évben eleget tett. A MOHOSZ tagszövetségei által meghatározott egyesületi tagdíjat a tárgyévben értékesített „felnőtt tagsági lap bélyeg” és „ifjúsági tagsági lap bélyeg” után kell megfizetni. Az alperes a felperestől vásárolt bélyegekkel rendre elszámolt, a felperes felé nincs tartozása. A küldöttközgyűlés 2015. április 25-i határozata jogellenes, mivel a meghozatalakor még nem hatályos alapszabályi rendelkezésen alapul, illetve ellentétes a meghozatalakor hatályos jogszabályi és alapszabályi rendelkezésekkel.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével helyt adott a keresetnek, és az alperest kötelezte a perköltség megfizetésére, továbbá akként rendelkezett, hogy a le nem rótt kereseti illeték az állam terhén marad.
- [11] Indokolása szerint a felek jogviszonyára a 2013. évi CLXXVII. törvény (új Ptk.) 1. § a) pontja, valamint 11. § (5) bekezdése szerint a Ptk. szabályait kell alkalmazni. A Ptk. 62. § (3) bekezdés c) pontja szerint az egyesület tagja köteles eleget tenni az alapszabályban meghatározott kötelezettségének. A (8) bekezdés pedig kimondja, hogy az egyesület tartozásáért a tagok - a tagdíj megfizetésén túl - saját vagyonukkal nem felelnek. A jogvita elbírálása során elsőként azt kellett eldönteni, hogy meghatározta-e a felperes a tagsági díjat, milyen tartalommal és a tagdíjfizetési kötelezettség összefüggött-e a bélyegvásárlási kötelezettséggel.
- [12] Az alperest a jogszabályban rögzítetteken túl a felperes alapszabályának 4. § 2. pontja alapján tagdíjfizetési kötelezettség terhelte. A tagdíj mértékére vonatkozó küldöttközgyűlési döntéseket a felperes igazolta, a tagdíj mértékét az alperes nem tette vitássá. A tagdíjfizetési kötelezettség összecszerúsége kizárólag a tagegyesületek taglétszámától függött és nem kapcsolódott hozzá az a feltétel, hogy a tagegyesület az éves érvényesítő bélyegeket a felperes szövetségen keresztül igényelje meg. A tagdíjfizetési kötelezettséget nem befolyásolta, hogy a tag igénybe veszi-e a szövetség szolgáltatásait.
- [13] A tagsági viszony fennállása alatt elmaradt tagdíjból felhalmozódott tartozás nemcsak a kizárás jogkövetkezményét vonja maga után, hanem a felhalmozódott tartozás megfizetésére az alperes a Ptk. 62. § (8) bekezdése alapján köteles.
- [14] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság kijavított ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, az alperest kötelezte a másodfokú perköltség megfizetésére és megállapította, hogy a feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.
- [15] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetést levonva marasztalta az alperest, döntésének indokai azonban a per megszüntetésére irányuló kérelem elutasítása tekintetében hiányosak, az ügy érdemében pedig részben tévesek.
- [16] Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy a Ptk. 204. § (1) bekezdése értelmében bírósági úton nem érvényesíthető követések alatt csak a jogszabályban meghatározott eseteket lehet érteni. A bíróság az önkormányzatiság elvén alapuló létesítő okirat tartalmát nem módosíthatja, nem egészítheti ki és nem értelmezheti a Ptk. szerződésekre irányuló elvei alapján, ez azonban nem zárja ki azt, hogy éppen a társaság autonóm akaratát megtestesítő alapszabály által rögzített kötelezettség (tagdíjfizetés) a polgári jog eszközeivel kikényszeríthető legyen. Nincs jogi akadálya annak, hogy a tagsági viszonyt a jövőre nézve megszüntető kizárás szankciójának alkalmazása mellett a szövetség a korábbi, azaz a kizárásig fennálló tagsági viszony időtartamára a tagdíj elmaradását érvényesítse, figyelemmel arra is, hogy a tagsági viszony időtartama alatt az abból fakadó előnyökkel, jogosultságokkal az alperesnek is lehetősége volt élni.
- [17] A felperes tagegyesületeinek tagdíjfizetési kötelezettségét a 2009. április 25-től hatályos alapszabály 4. § 2. és 6.b) pontja rögzíti. A fizetendő tagdíj mértékét évente a küldöttközgyűlés határozta meg. A fizetendő tagdíj meghatározásának módjából (azaz forint/tag) egyértelműen kitűnik, hogy az éves tagdíj mértékét az egyesület (aktív) felnőtt, valamint ifjúsági tagjai számának és az egyes tagokra jutó összegnek a szorzata adja. A tagegyesületeknek taglétszám bejelentési kötelezettségük a felperes felé nem volt, ezért a felperes a természetes személy tagok egyesülethez tartozását igazoló bélyeg szövetségen keresztül történő igényléseinek számából következtetett az adott tagegyesület taglétszámára. A taglétszámról való tudomásszerzés módja azonban nem változtat a küldöttközgyűlési határozatokon alapuló gyakorlaton, miszerint az éves tagdíj az egyesület aktív (bélyeggel rendelkező) horgászainak létszámához igazodik.
- [18] Az a lehetőség, hogy az alperes a bélyeget két szövetségtől is beszerezhetette, nem változtat azon az alapszabályi kötelezettségen, hogy a tagegyesület a szövetség felé tagdíjfizetési kötelezettséggel

tartozik, amelynek mértéke a bélyeggel rendelkező horgásztagok számához igazodik. A felperes küldöttközgyűlési határozatai a tagdíj mértékét nem az egyes igénylésre eső összegben, hanem az egy aktív tagra eső összegben határozták meg.

- [19] A kettős tagságból következő két bélyegigénylési lehetőség következménye nem az, hogy az alperes tagdíjfizetési kötelezettsége megoszlik a két szövetség között, hanem mindössze annyi, hogy a felperesnek egyéb módon kell igazolnia az alperes aktív taglétszámát a keresettel érintett évekre. A perben bizonyítást nyert, hogy az alperes 2010-ben 372 felnőtt és 8 ifjúsági tag, 2011-ben 381 felnőtt és 5 ifjúsági tag, 2012-ben 365 felnőtt és 4 ifjúsági tag, 2013-ban 345 felnőtt és 5 ifjúsági tag, 2014-ben 359 felnőtt és 4 ifjúsági tag, 2015-ben 50 felnőtt tag után nem fizetett tagdíjat.
- [20] Az elsőfokú bíróság mindezekre tekintettel alappal kötelezte az alperest a felperesnek járó és ténylegesen teljesített tagdíj különbözetének megfizetésére. Az alperes fizetési kötelezettsége azonban nem a Ptk. 62. § (8) bekezdésén, hanem a Ptk. 62. § (3) bekezdés c) pontján, valamint az alapszabály felhívott rendelkezésein alapul.
- [21] Az alperes tagságának a több szövetséghez tartozásra vonatkozó döntés meghozatalakor számolnia kellett a több szövetség felé fennálló tagdíjfizetési kötelezettséggel. A felperes szövetség és az alperes tageszervezet jogviszonyában a jogvita eldöntése szempontjából nincs jelentősége sem a MOHOSZ alapszabályában foglaltaknak, sem annak, hogy az alperes a tagdíjfizetési kötelezettséget miként szabályozza, mely szempontok szerint kalkulálja annak mértékét és a tagdíj összegének meghatározása során a szövetség(ek) felé fizetendő tagdíjat figyelembe veszi-e, beépíti-e a saját horgászai által fizetendő tagdíjba.
- [22] A perbe becsatolt bizományosi szerződések a tagsági jogviszonyból eredő jogok és kötelezettségek elbírálása szempontjából irrelevánsak, ugyanis a szövetségeken és az egyesületeken keresztül megvásárolható állami horgászjegyek, területi engedélyek értékesítését szabályozzák és elhatárolandók a horgászok bármely MOHOSZ-hoz tartozó egyesületben fennálló tagságát igazoló bélyeg igénylésétől, függetlenül attól, hogy a bélyeg igénylés és a horgászjegy vásárlás a gyakorlat szerint többnyire ugyanazon szövetségen keresztül történik.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [23] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő, a keresetet elutasító határozat meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 221. § (1) bekezdésében, valamint a 206. § (1) bekezdésében foglaltakat.
- [24] A másodfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy az alperes fizetési kötelezettsége a Ptk. 62. § (3) bekezdés c) pontján alapul. E jogszabályi rendelkezés általános magatartási szabályt határoz meg a tagsági kötelezettségek teljesítésére. Ezen általános kötelezettségből azonban nem vezethető le, hogy a fizetési kötelezettségét nem teljesítő tag ellen az egyesület megilletné a tagdíj bíróság előtti érvényesítésének joga. Sem a Ptk., sem a Civil tv. nem ad lehetőséget arra, hogy az egyesület a tagja ellen tagsági jogviszonyból eredően, tagdíjtartozásra bírósági eljárást kezdeményezzen. Az önkéntesség elve alapján a tag dönthet úgy, hogy nem lesz az egyesület tagja, nem fizeti a tagdíjat, melynek következtében az egyesület élhet vele szemben a kizárás intézményével. Az alperes alapszabálya nem tartalmaz olyan rendelkezést, mely szerint a hátralékos tagdíj követelhető lenne.
- [25] Az eljáró bíróságok ítélete nem tartalmazza, hogy a felperes kérelmében felhívott követelési jogcím megfelelő-e vagy sem. Nem jelölnek meg az ítéletek olyan helyes jogi minősítést és jogcímet, amely az alperes marasztalásának jogalapja lehetne. A jogerős ítélet ezért nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak.
- [26] A másodfokú bíróság a tagdíjfizetési kötelezettséget az egyesület (aktív) felnőtt, valamint ifjúsági tagjaihoz kapcsolta, majd aktív horgászokként a bélyeggel rendelkező horgászokat jelölte meg. Az alapszabály 4. § 2. és 6.b) pontja nem tartalmaz „aktív” tagi vagy egyéb módon történő megjelölést a fizetési módra vonatkozóan, így a másodfokú bíróság indokolásával mintegy „kiegészítette” az

alapszabályt. Az alperes értelmezése szerint a másodfokú bíróság ebből következően egyetértett azzal, hogy kizárólag azok a tagok voltak kötelesek a tagdíj fizetésére, akik a területi engedélyt megváltották. Az alperes tagsága a területi engedélyt a felperes szövetségnél nem váltotta ki, a felperes vizein nem, csupán más szövetség vizein horgászott, így a bejelentett létszámon túl nem is volt aktív horgásza, tagdíjfizetési kötelezettsége a teljesített tagdíjon felül nem keletkezett. A másodfokú bíróság ítélete ezért ellentétes a bizonyítási eljárás során beszerzett és a bíróság által is elfogadott, értékelt bizonyítékokra, ezáltal a Pp. 221. § (1) bekezdésébe ütközik. Bizonyítást nyert, hogy a tagdíjfizetési kötelezettség alapja nem egyszerűen a tagsági viszony volt, hanem az a többlet, hogy a felperesnél horgászó tagok voltak kötelesek a tagdíj megfizetésére. Azon másodfokú indokolás alapján tehát, mely szerint a felperesi szövetség felé tagdíjfizetésre az aktív horgászok kötelesek, az alperes az általa teljesített fizetési kötelezettségen túl nem volt köteles a felperes felé további tagdíj megfizetésére. A felperes egyébként a horgászat lehetőségén kívül a tagok részére kizárólag ellenszolgáltatásért nyújtott egyéb szolgáltatást - táboroztatás, versenyzés, stb. -, ezért nincs olyan szolgáltatásrész, amely nem került kiegyenlítésre a felperes felé az alperes részéről. Amennyiben a kizáráson túl további szankció is alkalmazásra kerülne az alperessel szemben, úgy a cselekmény kétszeres értékelése valósulna meg a terhére.

- [27] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme arra irányult, hogy a Kúria tartsa fenn hatályában a jogerős ítéletet. Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelemben előadott okfejtés nem értelmezhető, következetlen, összefüggéstelen.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A Pp. 270. § (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. Az alperes a rendkívüli perorvoslatát megalapozó jogsértést abban határozta meg, hogy egyrészt a jogerős ítélet indokolása nem tartalmaz olyan jogszabályi hivatkozást, amely a marasztalása alapjául szolgálhatna, másrészt a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy tagdíjat fizetni a szövetségnél horgászó egyesületi tagok után kell, az alperes által fizetendő tagdíjat ennek ellenére az egyesületi tagsági viszony alapján állapította meg [Pp. 272. § (2) bekezdés]. A Kúria ezért a jogerős ítéletet ebben a keretben vizsgálta felül [Pp. 275. § (2) bekezdés].
- [29] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [30] A jogerős ítélet indokolása a felülvizsgálati kérelemben előadottakkal ellentétben megfelel a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A Ptk. 7. § (1) bekezdése szerint a törvényben biztosított jogok védelme az állam minden szervének kötelessége. Érvényesítésük - ha törvény másképpen nem rendelkezik - bírósági útra tartozik. A Ptk. 62. § (3) bekezdés c) pontjának, valamint 62. § (8) bekezdésének a Civil tv. 79. § (2) bekezdésével megállapított rendelkezése kimondja, hogy az egyesület tagja köteles eleget tenni az alapszabályban meghatározott kötelezettségeinek, a tagdíj megfizetésén túl az egyesület tartozásaiért a saját vagyonával nem felel. Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 9. § c) pontja, valamint 18. §-a is ekként rendelkezett. A hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből következően a felperesnek a vele jogviszonyban álló tagjával, így az alperessel szemben is törvényben biztosított joga, hogy hozzájusson az alapszabályban meghatározott tagdíjhoz, annak megfizetését kikényszerítse. Nincs olyan eltérő törvényi rendelkezés, amely kizárná azt a jogát, hogy a tagdíj iránti követelését tagjával szemben bírósági úton érvényesítse (Kúria Gfv.VI.30.234/2003/4.).
- [31] A felperes keresetében a lejárt és meg nem fizetett tagdíj iránt terjesztett elő követelést. Az eljáró bíróságok helyesen mutattak rá, hogy a tagdíjfizetés az alapszabály rendelkezése folytán kötelessége

az alperesnek, az alapszabályban foglalt kötelezettség teljesítése pedig a jogszabálynál fogva követelhető. Az első- és a másodfokú ítélet egyaránt tartalmazza az érvényesített követelés jogcímét és a marasztalás jogszabályi alapját is, az utóbbi tekintetében a Kúria álláspontja szerint is a másodfokú ítéletben foglaltak a helytállóak.

- [32] A Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése kivételesen és csak az esetben állapítható meg, akkor szolgálhat kellő alapul a felülvizsgálathoz, ha a bíróság iratellenes, ellentmondó, a per adataiból okszerűen nem következő megállapítást tett, hogy a bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó előírások megsértésével helytelen következtetésre jutott. A jelen esetben a Kúria nem látott okot a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére. Az alperes által is fizetendő tagdíj mértékét az alapszabály előírása szerint a felperes küldöttközgyűlése állapította meg. A másodfokú bíróság a küldöttközgyűlési határozat tartalma alapján vette figyelembe az éves tagdíj mértékét. A tagdíj meghatározásának módjából valóban az következik, hogy az éves tagdíj mértékét a tagok számának és az egyes tagokra jutó összegnek a szorzata adja. A tagok száma pedig a MOHOSZ tagsági lap bélyeggel regisztrált horgászok létszáma alapján volt meghatározható. Ítéletének indokolásában a másodfokú bíróság azokat tekintette aktív tagoknak, akik tagsági lap bélyeggel érvényesített horgászigazolvánnyal rendelkeztek. Tévesen értelmezte ezért az alperes a jogerős ítéletben foglaltakat úgy, hogy azok a tagok voltak kötelesek tagdíj fizetésére, akik a területi engedélyt megváltották. A másodfokú bíróság egyértelmű és helytálló megállapítása, hogy a tagegyesület tagdíjfizetési kötelezettségének mértéke a bélyeggel rendelkező horgászok számához igazodik. A felperes küldöttközgyűlése a tagdíj mértékét nem a felperestől bélyeget igénylőkre, hanem az aktív tagokra eső összegben határozta meg. Az alperes a bélyeggel rendelkező tagok után köteles tagdíjat fizetni a felperes felé, annak pedig a fizetési kötelezettség szempontjából nincs jelentősége, hogy az alperes tagjai másik szövetségtől szereztek be a tagsági lap bélyeget. A tagdíj rendeltetése nem a szövetség által nyújtott szolgáltatások ellenértékének megtérítése, hanem más bevételekkel együtt az alapszabályában meghatározott - a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott szolgáltatások nyújtásánál jóval szélesebb körű - célkitűzések végrehajtása érdekében a szövetség működőképességének biztosítása.

- [33] A Kúria mindezekre tekintettel azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat a jogerős ítélet nem sérti, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így köteles a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján megfizetni a felperes jogi képvisellel felmerült másodfokú eljárási költségét, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése, (6) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése szerint állapította meg a ténylegesen kifejtett jogi tevékenység munka- és időigényével arányban állóan. Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. március 5.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

